

Telefoon

VOORUIT!

SOCIALISTISCH DAGBLAD

ABONNEMENTSPRIJS :
 Per 3 maanden : voor BELGIË..... fr. 2,00
 — — — — — voor den VREEMDE..... — 4,00
 — — — — — voor NEDERLAND..... f. 1,50
 Voorop betaalbaar.

WEDERDEELINGEN :
 Alles wat Redactie, Administratie, Gentsch Midden-Comité der Arbeiders-Partij, enz. betreft, moet aan het volgende adres gezonden worden :
LOKAAL VOORUIT, EL. STAUTEMAN, GARENPLAAT, GENT.

AANKONDIGINGEN.
 worden bij overeenkomst geplaatst aan
ZEER VOORDEELIGE VOORWAARDEN.
 OF VOORAF BETALBAAR

De overname der dokken TE LONDEN.

Het stelsel van bijzondere onderneming heeft geleefd, zegt het engelsch blad *De Star*, het schaad, en maakt iedereen ontvreden.

Dit gezegde van een groot engelsch blad is betekenisvol, in het land waar het kapitalisme het meest is ontwikkeld en onder oogpunten van praktische organisatie der diensten, door bijzonderen aangaan, uitslagen heeft opgeleverd, in vergelijking beter dan in alle andere landen, waar de kapitalisten in praktische geest, stoutheid en helder doorzicht den duim moeten leggen voor de engelschen.

De werkstaking der dokwerkers heeft weer dit groot vraagstuk te berde gebracht van het onteigenen der kapitalistische compagnies, die zich door de onverschilligheid of de onbekwaamheid en meer nog door de medeplichtigheid der regeeringen meester hebben gemaakt, over inrichtingen die niets anders mogen en kunnen zijn dan publieke diensten.

Londen is voordeelig gelegen aan een breede stroom als hoofdstad van een nijverig land. Londen is eene stapelplaats van allerhande goederen, eene wereldmarkt waar de koopers toestroomden, het centrum, van wiens voorspoed veel afhangt voor den welstand der overige distrikten van Engeland.

Een eerste vereischte om Londen zoo niet te doen uitbreiden, dan toch te doen blijven wat het is, bestaat zeker hierin : hare zeehaven goed te onderhouden, de regelmatigheid van het lossen en laden der schepen te verzekeren, de kooplieden alle vrees te ontnemen hunne vrachten in de schepen te zien blijven en te bederven, of bijtijds in den vreemde de bestellingen niet te ontvangen die ze noodig hebben om zelf eer aan hunne verbintenissen te doen. Van het voldoen aan die vereischten hangt niet alleen de voorspoed van Londen, maar die van een groot deel van Engeland af.

Het is nu echter gebleken dat, nu de docks in handen zijn van bijzondere kapitalistische compagnies, deze in de verste vertegen zorg dragen dat de havendienst regelmatig geschied. Immers, het uitbreken der werkstaking onder de dokwerkers, die weken heeft geduurd, is hunne schuld; de millioenen schade die andere geleden hebben, zijn hunne schuld; de slag die de Londensche handel in 't bijzonder en de engelsche in 't algemeen heeft ontvangen, is aan hen te wijten.

Voor werk wordt loon geëischt en wanneer men hem niet betalen wil, loopt men groot gevaar zelf te mogen werken of de zaak te zien stilstaan.

Dit gebeurde in Londen, de dokwerkers staakten omdat ze niet betaald werden voor hunnen arbeid. De dockcompagnies die milliard rijk zijn, weigeren en daar staat de handel stil.

Zonder zich te bekommeren over de ruïne van velen, de millioenen schade die de handel en de nijverheid lijden door geheel Engeland, laten deze heeren de schepen met hunne lading voor de kaaien liggen, anderen zonder lading vertrekken.

Het belang van een gansch land wordt op het spel gezet door de stijfhoofdigheid van eenige millioenairs.

Is het nu geene misdaad voor de regeering eene dergelijke werkstaking 8 dagen te laten duren?

Zeker is het eene misdaad en van den tweeden dag reeds moest de regeering gezegd hebben :

« Ha mijne heeren, gij wint millioenen met het bezit der kaaien, die van rechtswege ons aller eigendom zijn, gij weigert het loon te betalen die de arbeiders vragen, en in plaats van aan het algemeen belang denkt gij slechts aan uwe coffreforts. Ehwel gij hebt gedaan met zingen, de kaaien verklaren wij staats eigendom, de dockcompagnies bestaan niet meer, de duizende werklieden nemen wij, regeering, in dienst en morgen zullen de arbeiders werken niet aan 6 pence maar aan 8 pence per uur, wij zullen het ligveld der schepen verminderen en op het einde van 't jaar nog een goeden stuiver optrekken tot het uitvoeren van openbare werken. Wat u betreft, mijne heeren, leeft in vrede! »

Ziedaar hoe eene verstandige regeering handelen zou en zoo wil het *De Star* ook, zoo zou het iedereen willen behalve de belanghebbende kapitalisten.

Er is meer. *De Star* zegt ons dat de havenwerken verwaarloosd worden en de eigenaars voor een paar millioen onkosten terug schrikken, om het lossen en laden der schepen te vergemakkelijken.

Zoo gaat het overigens gewoonlijk, de kapitalisten zeggen, 't zal mijnen tijd duren van den oogenblik dat ze rijk zijn, scheelt de rest hun niet.

Verder heeft de werkstaking ons weer het tooneel te zien gegeven van eenige mannen, een handsvol kapitalisten, die beschikken over het leven van 400,000 menschen, waaronder zuigelingen, vrouwen, kinderen en grijsaards, en die naar believen uithongeren kunnen, wanneer hun zulks bevalt.

Is zulks geoorloofd? Men protesteert, het gevoel komt in opstand wanneer men hoort dat een slavenhandelaar beschikt over de vrouwen zijner slaven, over het leven der mannen, over de bestemming der kinderen.

Is het voorgevallene te Londen minder wreed?

In 't geheel niet, het is fijner, meer moderne, maar even barbaarsch.

Ook deze enkele personen drijven de moeder tot bedelen, de dochter tot ontucht, de vader tot misdaad, geheel het geslacht tot verval.

Dit enkel argument ware voldoende, om in eens alle kapitalisten te onteigenen. Het is in strijd met alle begrip van menselijkheid en recht, dat een millionair, door een gril, uit haat of wraak, duizenden menschen tot den honger dood kan doemen.

Ook dat willen wij, socialisten, veranderen; de mensch moet stoffelijk onafhankelijk zijn, eerst dan, kan hij werkelijk vrij en deugdzaam wezen.

LINKS EN RECHTS

Pontus komt in één slag negentien nieuwe aalmoezeniers en zeven en twintig aspirant-aalmoezeniers voor het leger te benoemen.

Deze staan onder het patroonschap van o. l. vrouw van Lourdes, zoodat wij nu kunnen rekenen op hare mirakels wanneer er eens een slag te leveren valt.

Zoo wordt alles hier nu verkweeld!

— **Het Congres der vakverenigingen te Brussel.** — Zondag, om 2 ure, werd in het *Volkshuis* het Congres der Vakverenigingen geopend, onder voorzitterschap van gezet Volders.

Bij de opening van het Congres werd met algemeene stemmen aangenomen een telegram van deelneming te zenden aan de familie van onzen overleden vriend uit den Centre A. Wart.

De volgende besluiten werden op het Congres genomen :

1° Eene landelijke weerstandskas voor de vakverenigingen bij de partij aangesloten is geëcht geworden.

2° Een afgevaardigde van elke provinciale Federatie zal deel maken van den beheerraad dier landelijke weerstandskas, verder een afgevaardigde van den landelijken raad.

Het bestendig bureel zal bestaan uit een afgevaardigde van elke vak-federatie, die te Brussel haren zetel heeft, en de afgevaardigde van den landelijken raad.

Binnen kort zullen al de vakverenigingen bij de partij aangesloten, uitgenoodigd worden hun oordeel te doen kennen over de twee volgende punten :

1° De inleg.

2° De al of niet verplichtende deelneming aan de landelijke weerstandskas.

Het Congres sloot om 6 3/4 ure.

— **Georges Lorand**, de hoofdopsteller van *La Réforme*, en de schrijver der alom verspreide brochure ten voordeele der gewapende natie, woont op dit oogenblik de groote krijsoefeningen bij van het zwitsersch leger, dat 3maal ster-

ker en 10maal minder kost dan het onze. In zijn blad bewijst de heer Georges Lorand :

1° Dat de zwitsersche soldaten en officieren bekwaam zijn dan de onze;
 2° Dat ze met meer ijver de oefeningen bijwonen en zich op de krijgskunst toeleggen.

Dit moet niemand verwonderen, de zwitsers leven in een land waar ze politieke vrijheden genieten, uitgebreider dan elders.

Het is dus licht te begrijpen dat ze deze vrijheden leeren verdedigen, voor wanneer het den pruis of den franschman soms mocht believen hun land in te palmen of als terrein voor hunne onderlinge vechtpartijen te gebruiken.

Hier, hebben onze soldaten niets te verdedigen en de officieren zijn meest bourgeoiszons die in den waan verkeeren dat ze geboren zijn om te luieren en op andermans kosten te leven.

— **Gezelschap Millio** vertegenwoerde ligde dinsdag namiddag de gentsche socialisten bij de burgerlijke begraafing van onzen vriend Abel Wart, uit den Centre.

Gezelschap Millio legde eene schoone kroon neder op het graf van den betreurden socialist, namens de gentsche federatie.

— « **La Réforme** » roept de aandacht op een omzendbrief van het postbestuur waarin de hulpbedienden in den post, die reeds tweemaal hun exaam gedaan hebben voor commies en mislukt zijn, verwittigd worden dat ze geen derde maal meer toegelaten zullen worden.

La Réforme protesteert en wij ook, daar er deze bedienden — die een al te zwaar exaam moesten afleggen voor de plaats die ze vroegen — nu niets meer te doen staat dan hun ontslag te geven of eeuwig te blijven knoeien voor 750 frank per jaar.

De pastoors, waarom doet men die boerenkinkels geen exaam ondergaan?

— **In China** is de eerste telegrafische en telefonische lijn gelegd naar het stelsel van den belgischen ingenieur, afkomstig van Gent, den heer Van Ryselberghe.

— **Vive la République!** — De triomfzang der Republiek, gedicht door Mad. Holmès, werd zaterdag uitgevoerd voor 14,000 schoolkinderen van Parijs.

Toen de muziekmeester op de estrade kwam en den eersten slag met den maatstok gaf, sprongen de 14,000 kinders op en als uit een mond weerklonk den kreet: *Vive la République!*

De verrassing en geestdrift waren onbeschrijflijk.

— **In Amerika** bestaat nu ook geen gevaar meer van te verdrinken als men in 't water valt. In de kleederen worden zakken als gewone genaaid en gevuld met eene soort poeder dat, wanneer het nat wordt zoveel lucht doet ontstaan als er noodig is om een mensch boven water te houden.

— **Broadway** is eene straat van New-York waar men thans een huis bouwt dat niet min dan vijftien verdie-

pingen heeft. Het huis zal aan 500 families woning verschaffen en is zoo gebouwd dat voor brandgevaar niet te vreezen is.

— Naar 't bankroet! — De volgende tabel bewijst toch zeker wel onze zoo dikwijls herhaalde gezegden, dat de Staten van Europa met duizelingwekkende snelheid naar 't bankroet loopen:

Namen der landen	Begrooing van uitgaven. (in mill. fr.)	Jaarlijkse rentelast. (in mill. fr.)	Verhouding rentelast tot begr. v. uitg. p. c.
Frankrijk . . .	3,810	1,337	35
Engeland . . .	2,250	675	30
Rusland . . .	2,225	605	31
Italië . . .	1,750	515	31
Pruisen . . .	1,645	212	13
Duitschland. .	1,151	109	9
Oostenrijk . .	1,070	282	38
Hongarije . . .	990	266	38
Spanje . . .	850	274	32
België . . .	307	96	31
Nederland . .	268	66	24
Portugal . . .	218	118	55
Rumenië . . .	138	59	48
Zweden . . .	117	20	16
Griekenland. .	92	37	40
Denemarken . .	78	14	19
Zwitserland. .	56	2	3
Noorwegen . .	52	7	11
	17,072	4,645	26

Het gemiddeld percent der uitgaven voor rentelasten is 26 p. c. Zwitserland met zijnen republiekeinschen regeeringsvorm blijft het verst er beneden met 3 p. c.

Wie zou dus de republiek niet verkiezen?

— De mijnwerkers van Engeland zijn van regeeringswege verwittigd geworden, dat de stormen, die op de amerikaansche kusten gewoed hebben, eene luchtdrukking zouden kunnen uitoefenen op Engeland en deze, grauwvuurontploffingen kan doen ontstaan.

Deze werklieden zijn dus vermaand voorzorgen te nemen. Ziedaar een wijze maatregel van wege de regeering. Waarom doet men hier hetzelfde niet, want de storm op de amerikaansche kusten kan hier dezelfde oorzaken en gevolgen doen ontstaan?

Dient ons ster- en weerkundig observatorium dan alleen om de dames te verwittigen wanneer zij met of zonder zonnenscherm mogen uitgaan?

— Schilder. — Hoeveel geeft ge voor dit doek?

Koopman. — Twintig frank.
Schilder. — Twintig frank! gij spot zeker? of denkt gij misschien dat ik honger heb?

FEUILLETON VAN VOORUIT 83

HET ZWARTE BOEK VAN BERLIJN EEN SOCIALE ROMAN DOOR J. RETCLIFFE

NAAR HET HOOGDUITSCH.

Aan zoodanige kleine misdadigers en helden was ook het tijdperk van 1814 tot aan de regeering van Frederik Willem IV zeer rijk; zij deden hun voordeel met den angst voor de omwenteling en gedroegen zich als gewillige werktuigen der reactie. Dien ten gevolge werden vele onbeduidende menschen staatkundige martelaars, dikwijls zeer eenvoudige, niet gevaarlijke lieden, die niets minder dan oproerlingen waren; trouwe aanhangers van het regeerende vorstenhuis; — maar ook mannen van geest, van geschiedkundige kennis, van staatkundige ontwikkeling, in staat tot krachtig handelen, stonden aan de vervolging der reactie ten doel.

Zij werden als demagogen, dat wil zeggen: oproerlingen gebrandmarkt; als aanstokers van den brand der revolutie, en prijs gegeven aan de zwarte bende, die onder bescherming van de geheime politie als eene inquisitie ingericht, in verband met de censuur elke vrije uiting van woord of gedachte belette.

De politieke vloed was door de Parijs-

Koopman. — Dan zal ik nog wat wachten.

WERKSTAKINGEN. IN ENGELAND.

In eene redevoering, zondag gehouden, verklaarde gezet Burns dat de overwinning der dokwerkers schitterend was, maar slechts een begin van andere overwinningen die nog volgen moeten, indien de werklieden verstandig genoeg zijn om zich te vereenigen.

Londen, 16 september, 's avonds. — Eene nieuwe werkstaking komt uit te breken. De dokwerkers weigeren den arbeid te hervatten, indien de dockcompagnies de loonbedervers in dienst houden.

De dockcompagnies zegden, dat de werklieden verbonden waren door het handteeken hunner vertegenwoordigers. De werklieden besloten eene samenkost te houden met de gezellen Burns en Tillett.

De lord-meier heeft opnieuw zijne tuschenkomst beloofd om het geschil te vereffenen. Gezet Burns is ten zijnen ontboden en in onderhandeling getreden.

IN DUITSCHLAND.

Dreigende werkstaking onder de kolonmijnwerkers

In verscheidene putten van den kolonbassijn der Sarre, onder andere te Saarbrücken hebben de mijnwerkers 't bestuur verwittigd, dat ze van af den 18 september niet meer zouden gewerkt hebben, indien hen geene loonsverhoging werd toegestaan.

De mijnwerkers beschuldigen de directiën, geene voorzorgen te nemen om het leven der werklieden te beschermen, daar ze niet eens genoege hout verschaffen om de uitgehaalde gaanderijen te schragen.

De mijnwerkers willen ook toezicht en stemrecht hebben in het benoemen van het besturend personeel.

Officieuse bladen melden dat het loon der mijnwerkers slecht fr. 2,50 daags bedraagt.

BUITENLAND FRANKRIJK

De internationale wedstrijd voor Harmoniekorpsen die te Parijs werd gegeven, greep plaats ten voordeele der slachtoffers van de ramp van Antwerpen.

sche Julidagen weder op nieuw gezwollen, en de pers beproefde de dammen te verbreken, welke de censuur tegen haar bad opgeworpen. Daar waren de speurhonden weder in hun element, en gingen zij weder op de jacht naar staatkundige misdrijven. De zwarte bende kwam weder in beweging, en vergeten of niet begrepen bleef de groote les der wereldgeschiedenis: « dat de natuur haren vloek heeft gehecht aan den stilstand. » (1)

Twee leden der zoogenaamde zwarte bende zaten in dit oogenblik in eene kleine kamer van een huis in de Muurstraat, onder het genot van het rooken uit eene lange aarden pijp, te praten.

Een dikke rookwalm omgaf en verduisterde de beide personen; op de tafel stonden eenige ten deele geledigde en eenige volle flesschen wijn. Het scheen dat nog meerdere gasten verwacht werden.

De een der beide aanwezigen was nog een heel jong baardeloos man; niettemin kon men op zijn gelaat lezen dat hij de school der ondeugd van het begin tot het einde had doorloopen; de tweede, een man van ruim dertigjarige leeftijd, had een zeer in het opvallend uiterlijk en een ontzettend zware baard; zijne trekken maakten den indruk alsof achter zekere cynische ingenomenheid met zich zelf een groote mate valsheid en boosheid loerde.

« Rödélius blijft lang weg, » zeide de jongste, terwijl hij eene dikke rookwolk uit zijne pijp blies. « Hij had beloofd zich

(1) Woorden van Alexander von Humboldt.

Een muziekkorps van Reims behaalde den 1° prijs.

Het feest bracht 10,000 fr. op.

— Grootmoeder, overgrootmoeder en over-overgrootmoeder. — Deze zeldzaamheden vindt men te Roscoff, in Frankrijk. Vijf geslachten, wonende allen te samen, maken de familie Ehrrie Fanguy uit, welke als volgt is samengesteld:

Kind: Maria Le Mat, 1 maand.

Moeder: Maria L'Hostis, 23 jaar.

Grootmoeders) Johanna Mironnet 42 j.

) Maria Menut, 50 j.

Overgroot-) Hendrika Guador, 74 j.

moeders.) Annette Guador, 78 j.

Over-overgrootm.: Ehrrie Fanguy, 93 j.

Heel de familie woonde de doopplechtigheid der kleine Maria Le Mat bij, welke op 1 september laatst plaats had.

De beruchte zin van Mme de Sévigné wordt hier van toepassing: « Mijne dochter gaat aan uwe dochter zeggen dat de dochter van hare dochter weent. »

— Den 29 september zal te Parijs de uitreiking der belooningen plaats grijpen aan de tentoonstellers.

M. Carnot zal de plechtigheid openen.

— Er zijn totaal 1700 kandidaten voor 576 zetels, dus 3 voor een zetel. Dinsdag was het de laatste dag, dat de voorstellingen mochten gedaan worden

— Het staat thans vast dat Boulanger voor de kiezingen, Londen niet zal verlaten.

— Den 24 dezer wordt de nieuwe handelsbeurs te Parijs met groote feestelijkheid geopend. In 't hoofdgebouw zal bij die gelegenheid een monsterbanket plaats hebben, ter eere ook van het internationaal handels- en nijverheidscongres.

— Tot 15 september waren voor de wereldtentoonstelling van Parijs niet minder dan 14,852,976 ingangkaarten afgeleverd, of 6,564,977 meer dan voor de expositie van 1878 op hetzelfde tijdstip.

— Het plan om Parijs en Londen telephonisch te verbinden ligt ter studie.

DUITSCHLAND.

Nog altijd houdt de regeering zich bezig met het zoeken in de stukken, opgeleverd door het officieel onderzoek naar de oorzaken der groote werkstaking van de kolentijners in Westphalie.

Het is hier te doen om het middeltje te vinden de socialisten in 't vervolg te beletten van dergelijke werkstakingen te profiteeren voor de propaganda.

Voor de ware oorzaak: loondiefstal, houdt zij de oogen dicht en dat maakt dat deze pogingen om het socialisme terug te dringen andermaal niets anders kan ge-

klokslag zeven ure met de drie meisjes hier te bevinden. »

« De staatszaken zullen hem ophouden, » antwoordde de andere, terwijl hij met de hand zijn baard streelde. « Gij weet dat hij bij den gouverneur v. Tripelskirch of bij den president van politie Eseebeck een gehoor heeft gehad. »

« Die Rödélius is een recht domme kerel, een ezel van de eerste klasse, maar die zich zelf voor wijzer houdt dan Salomon. Gisteren zeide hij in vollen ernst tot mij: « Als ik maar eerst minister ben, of eene invloedrijke betrekking bij het hof bekleed, dan zullen in Pruisen maar drie dingen regeeren; de bijbel, de catechismus en de stok. » »

« Hij had er nog bij moeten voegen: en de mesjes, » riep de andere lachend uit, « Rödélius is de eerste meisjesjager van geheel Berlijn; hij kent al de ontuchtige vrouwspersonen, met alle is hij op vrouwelijken voet; alle familiegeheimen, waar het eene gevallene dochter geldt of eene ontrouwe vrouw die haren man achter den rug bedriegt, of eene dame van rang die eene zorgvuldige geheime verpleging noodig heeft; dat alles weet hij steeds tot in de kleinste bijzonderheden. »

« Hij is een snoever of igenlijk een gauwdief, maar geen ezel, zoo als gij beste jongen, denkt. »

De kerel is leep. Onlgs heeft hij van den commissaris van politie S... die zich van hem tegen de demagogen hier ter stede bedient, vijf thalers ontvangen. Wat denkt gij wel dat hij met dit geld heeft gedaan? »

noemd worden dan het oude gevecht tegen de molenwieken.

ENGELAND

Broadhurst, de leider der Trades-Unions, heeft ook al niet veel meer te vertellen in die werklieden-vereenigingen.

Op het laatste Congres werd hij beschuldigd door de leden dat hij de gelden der vereeniging gebruikt had om liberale propaganda te maken en dat hij meer dan eens zijne vijandschap voor de socialisten had lucht gegeven.

Broadhurst heeft deze feiten wel enigermate weerlegd in eene talentvolle redevoering, maar dit neemt niet weg dat zijn gezag reeds ver ondermijnd is en dat hij dit, dank aan de waakzaamheid der socialisten, niet meer zal hervinnen.

ITALIË

Terwijl de ellende nijpend is en dit land naar 't bankroet wordt gevoerd door de Crispi's roepen de burgersbladen de aandacht op den rassen vooruitgang van 't socialisme aldaar.

In de distrikten Coma, Lecco en Varese ziet men elken zondag moedige jonge mannen de velden in trekken en overal meetings houden in de open lucht. Te Coma is in twee jaar tijds eenen bond van socialistische weerstandkassen tot stand gekomen waarbij ook de kunstschilders, diamantslijpers en bureelbedienden aangesloten zijn.

Bij de eerste stemming zal de bond zich bij de werkliedenpartij aansluiten.

— In de Romagnes zijn onlusten uitgebroken, onder de bevolking, ten gevolge van het invoeren van stoom-landbouw machines. Te Lugano zijn twaalf aanhoudingen gedaan. Troepen beschermen de plaatsen waar de stoommachines in werking zijn.

Waarom begrijpen deze werklieden nog niet dat ze moeten trachten meester te worden over de mekanieken, in plaats van ze te verbrijzelen.

Ijselijke ontploffing te Antwerpen.

De aanhouding van Corvilain werd sedert eenige dagen te Antwerpen verwacht. De openbare opinie eischte dien maatregel.

Van nu af is het vastgesteld dat de magazijnen van M. Corvilain meer buskruit bevatten dan toegelaten was. Hij en

« Hij heeft er zijne Martha eens van onthaald. »

« Dat kan hij in het voorbijgaan hebben gedaan; maar hij heeft een prachtig ingebonden gezangboek gekocht, waarmede hij zondags naar de kerk wandelt; op een wit blaadje voor den titel heeft hij heel netjes door zijne Martha eene opdracht doen schrijven en daaronder den naam doen plaatsen: »

« Uwe Wilhelmine, gravin R. von... »
« Maar waarom heeft hij dat gedaan? » vroeg de jonge man.

« Wel omdat de menschen zouden gelooven dat hij met eene voorname dame in betrekking staat, en om zich op die wijze bij aanzienlijke familiën in te dringen. Verder heeft hij een groot christusbeeld in olieverf gekocht, dat de helft van den muur in zijn vertrek beslaat en over zijn bed hangt. Kortom; hij vertoont den heilige en vrome en twijfelt er nog aan dat hij vooruit zal komen? »

« Nu, dat kan men hem wel nadoen. »

« Jawel, dat is zoo gemakkelijk niet en ook behoort er een zeker talent toe den wolf in het schaapsvel te spelen; daarvoor moet reeds het geheele uiterlijk geschikt zijn. »

De mensch is zoo een dom schepsel, dat men met hem doen kan wat men wil, wanneer men het maar behoorlijk weet aan te leggen. »

« Gij spreekt verstandige taal, » zeide de kandidaat, « maar wat mij verwondert is dat gij het met dat alles niet verder gebracht hebt, ja dat men u zelfs uit uw ambt heeft ontslagen. »

(Wordt voortgezet)

zijn ingeur zijn nu gedwongen geworden zelve bekennen dat de ontploffing in hunne brieven niet aan de petrooldepots van de heer Van Rieth eerst heeft plaats gehad. Om het tegendeel te bewijzen stelden zij zich op de sluitklep van een petroolvergaarbak, die op het terrein der vervoesting lag en afkomstig was van de petrooldepots des heer Van Rieth.

Was die sluitklep daar geworpen voor de ontploffing bij Corvilain dan zouden er geen kardoezen onder liggen. Nu vroeg men aan den heer Corvilain.

— Indien er kardoezen liggen onder de sluitklep zult gij dan bekennen dat de ontploffing bij u ontstaan is?

— Zeker!

Men lichtte de sluitklep op en daaronder lag de grond bedekt met kardoezen. Het bewijs was geleverd.

Men zegt dat Corvilain zeer teneergeslagen is, te meer sedert hij de ontploffing te Parijs vernomen heeft in het werkhuis zijns zoons.

M. Corvilain, zoon, is te Antwerpen.

Maandag was de toeloop van vreemdelingen te Antwerpen nog overgroot. Men berekent dat het departement der spoorwegen met deze ramp 300,000 fr. heeft gewonnen.

Maandag zijn verscheidene personen, gevonden kleedingsstukken komen afhalen in 't politiebureau te Austruweel, van de slachtoffers der ramp.

De droefheid dezer lieden was pijnlijk om zien.

Het hulpcomité heeft maandag morgen zijne eerste zitting gehouden in het provinciaal gouvernementshotel. 't Werd tijd. Aan elke familie zal om te beginnen vier weken loon worden betaald, berekend naar hetgeen hun familielid, slachtoffer der ramp, won.

Schadevergoedingen.

M. Corvilain vroeg aan de firma Rieth eene vergoeding van 1,200,000 frank, terwijl deze laatste aan Corvilain daarentegen 300,000 frank vergoeding vraagt.

UIT ANTWERPEN.

In een artikel verschenen den 7 dezer, over de *shipping-masters*, hadden wij ten laste van een huaner, den heer Williams Bethell enige feiten aangehaald, die volgens bekozen inlichtingen zoo niet onjuist dan toch overdreven waren.

Daar het niet te doen is, *personen* te schaden, maar de belangen van het arbeidende volk te verdedigen achten wij het ons ten plicht, de feiten bekend te maken zooals zij zich wezenlijk voorgedaan hebben.

Wij zegden onder andere dat een scheepstimmerman op het schip *Ellenbank* aangemonsterd was voor 5 pond 15 shillings en slechts eene advance-noot bekomen had van 106 franks, een verschil uitmakende van fr. 40-62.

Het is gebleken dat wij slecht ingelicht waren. De prijs bedroeg slechts 5 pond 5 shillings wat het verschil, den te hoog wisselkoers mede gerekend, terug brengt op 25 franks. Puitendien had de timmerman zelf verscheidene malen den heer Bethell eene som van 40 franks aangeboden, indien hij hem een goed schip voor eene lange reis kon aan de hand doen.

De *shipping master* heeft geweigerd zulke hooge som aan te nemen en stelde zich te vreden met 25 fr. af te houden in plaats van 40 franks door den timmerman aangeboden.

Wij zegden nog, dat de vrouw van een ander timmerman, op eene noot van 106 franks er slechts 75 voor ontvangen had, en vroegen waar de overige 31 franks gebleven waren.

Het blijkt uit de medegedeelde stukken dat inderdaad de noot nog niet uitbetaalbaar was, wanneer de belanghebbende zich aanbod om het bedrag ervan te ontvangen.

De heer Bethell heeft slechts op haar herhaaldelijk aandringen toegestemd, op gevaar de gansche som te verliezen, er 75 franks op te betalen, doch hij verklaarde later af te rekenen, wanneer de nota in haar geheel zou uitbetaald zijn.

Thans is de noot uitbetaald, maar de belanghebbende heeft zich nog niet aangeboden om af te rekenen.

Dit gezegd herhalen wij nogmaals dat wij geene personen bestrijden, maar enkel de grondstelsels willen veranderen, waarop de tegenwoordige maatschappij berust en daardoor brood, recht en vrijheid willen verzekeren aan allen.

CRABBER.

BINNENLAND

BRABANT

Brussel. — Wij lezen in *Le Peuple*: « Anneessens werd den 19 september 1719 onthoofd op de Grootte Plaats te Brussel. Met bewonderenswaardige wilskracht had hij de rechten des volks verdedigd.

» Om dit heugelijk feit te herdenken, richt de Werklieden-Partij voor donderdag 19 september een groote fakkeltocht in, die zal uitgaan van het *Volkshuis*, om 8 1/2 ure 's avonds, om zich vandaar naar het standbeeld van Anneessens te begeven ».

Wij twijfelen niet of al de vrienden zullen op post wezen.

— Men heeft in de Ribeaucourtstraat het lijke gevonden van een kind van het vrouwelijk geslacht. Men heeft het naar gasthuis gebracht voor de lijkschouwing.

— M. Stukkens, woonachtig op de Anspachlaan, was zeer verwonderd, toen hij bestatigde dat verscheidene juweelen van waarde, die hij op zijne nachttafel had gelegd, verdwenen waren. Zijn knecht, Julien B..., was even als de juweelen niet meer te zien. Er viel niet te twijfelen. B..., die slechts 19 jaar oud is, was de plichtige.

Men lette op in den omtrek zijner woning Verwersstraat. Rond 11 ure 's morgens werd B... aangehouden, op 't oogenblik dat hij thuis kwam. Hij heeft alles bekend en de juweelen weder terug gegeven.

St-Pieters-Jette. — Een hevige brand is zondag morgen in de Fabriekenstraat losgebarsten. Een voddemagazijn stond in volle vlam. Het gevaar was groot, want dit magazijn paalt aan verscheidene werkmanswoningen. Gelukkig waren de pompiers van Koekelberg en Molenbeek weldra ter plaats, en gelukten erin, na krachtige pogingen, het vuur te blusschen. De schade is nog al aanzienlijk.

Wilvoerde. — Het lijk van het meisje, dat zich eenige dagen geleden in de Willebroeksche vaart verdrongen heeft, is nu opgevischt. Het is een meisje van Brussel, wonende Warmoesberg. Men kent de oorzaak van die zelfmoord niet.

Diest. — Men meldt uit Diest: Ons klein stedeke, dat men op een kwart uurs kan doorkruisen, moet den eenen of anderen dag met huis en kluis in de lucht springen. Inderdaad — en dit is ongelooft — rond dit stadje van 7,000 zielen liggen, om zoo te zeggen tusschen de huizen, drie stapels met buskruit.

Op eenige meters afstand van een dier stapels loopt eene spoorweglijn, waar dag en nacht het vuurpaard overheen vliegt, spattende zijne gensters in het ronde.

Niet een der drie magazijnen is voorzien van eene donderroede, en 't is nog maar eenige maanden geleden dat de bliksem op eene schouw viel, slechts vier of vijf meters van een dezer!

En denkt niet dat daar eenige honderden kilos aanwezig zijn; de hoeveelheid is zoo groot dat onze officieren het niet durven zeggen. Toevallig ben ik er achter gekomen: ver over de drie honderd duizend kilos!

ANTWERPEN

Antwerpen. — Zekere A. D. R..., smidsgast, wonende Van Schoonbekestraat, die zich zondag namiddag, rond 5 ure, in staat van dronkenschap in de Oost-statie bevond, had het daar zoo bont gemaakt dat de statieverste bevel gaf hem aan te houden en op te sluiten. Dit ging evenwel niet gemakkelijk, want twee gendarmen, twee politie-agenten en een bediende van den ijzeren weg, waren nauwelijks voldoende om den dronkaard in bedwang te houden.

Rond 10 ure 's avonds is hij in vrijheid gesteld. Hij zal evenwel vervolgd worden wegens dronkenschap en wanorde.

— De heer Van Rymenant, ten huize van wie de ontploffing van naphte plaats greep, is erger gekwetst dan men aan-

vankelijk dacht. Hij verkeert nu reeds in doodsgevaar.

De inhaling van gezel Procureur

TE ANTWERPEN.

Gister morgen begaven wij ons met een aantal vrienden en de familie Procureur naar Antwerpen, om er onzen vriend af te halen, die volgens het ons gezonden bericht moest aankomen.

Om 8 1/2 uur kregen wij een schip in 't zicht, dat door sleepers in de Scheelde werd getrokken; langzamerhand konden wij den naam van het schip lezen, en « de *Leipzig* is daar » steeg uit ons aller mond.

Zijne ouders en talrijke familieleden die zich ook op de kaai bevonden, wuifden met zakdoeken en sommigen van hen weendend van blijdschap.

Daar was de *Leipzig* tegen aan de kaai gevaren en onzen vriend konden wij nu de hand reiken en hem een hartelijk *welkom* toeroepen. Spoedig waren koffer en pakken aan wal gebracht en gingen wij met hem naar het lokaal der Antwerpsche socialist.

Aan het lokaal en verscheidene huizen was de roode vlag geheeschen, en onze vrienden drukten hun spijt uit, niet de vriend Procureur met vlaggen en muziek te kunnen ontvangen, daar zijne aankomst te midden der week was.

Om 6 uur vertrokken wij naar Gent, waar onze vriend door de Partij werd verwacht.

TE GENT.

Wat triomftocht!

Nooit werd te Gent een graaf, een hertog of een koning ingehaald gelijk onze vriend Procureur het door de gentsche werklieden is geworden.

De koningen komen in een gesloten rijtuig, rijden door de stad *au trot*, omringd door soldaten te paard, door eene haag van gewapende, overal begroet door sabel en bajonetten, maar nergens door de grove wolle werkersmutsen.

Gezel Procureur werd ingehaald door het volk zonder gendarmen, soldaten of politie, en in plaats van het « stijve *présentez armes* » dat de koningen groet, zwaaiden duizenden mutsen en zakdoeken in de lucht en steeg een donderende kreet van « *Leve Procureur! Leve onzen vriend! Leve 't socialisme!* » als een welkoms-groet op.

Alleen het volk kan die aanheffen.

Reeds van 7 ure stroomde het in « *Vooruit*. » De werklieden kwamen in hun werkpakje en op hun kloefen, om een plicht tegenover een vriend te vervullen. *Vooruit* had gesproken en de partijgenooten waren op post!

Om 8 ure trokken de vrienden naar de statie van het Land Van Waes. De massa volk was ontzaglijk. Wij schatten ze op 9000 à 10,000 personen.

Het Steendam en de Dampoortstraat waren niet breed genoeg om het volk te slikken. De bruggen bogen onder den last.

Aan de barriër tegen de statie trok de stoet rond het gebouw. Gekomen aan de barriër in de Land Van Waesstraat, was deze gesloten. De stoet bleef staan en eenige oogenblikken nadien passeerde de trein.

En machtigen kreet van « *Leve Procureur* » steeg uit duizende borsten op en de muziek speelde de *Marseillaise*.

Uit den trein wuifde men met hoeden en zakdoeken. Aan de statie gekomen was de doortocht letterlijk onmogelijk; de menigte was opeengeperst als haringen in eene ton. Bij het buitenkomen wordt gezel Procureur door de menigte letterlijk gedragen en het geroep: *Leve Procureur! Leve 't Vooruit!* » Hoerah! klinkt wee! uit duizende borsten. De vrouwen wuifden met hunnen zakdoek. Onze kameraad is er letterlijk van aangedaan. Hij groet de vrienden, en drukt de hand aan degenen die dicht bij hem zijn.

De stoet trekt voorbij. Op een verlichte kartel staan de volgende woorden: *Leve onzen vriend Procureur, Welkom in ons midden!*

Door eene dicht opeengepakte menigte trekt de stoet langs de Dampoortstraat, Steendam, Vrijdagmarkt naar « *Vooruit*. »

Op geheel den doortocht is het tramwayverkeer belemmerd.

De muziek speelt de *Arteveldde marche* en het volk zingt mede in refrein:

Het stemrecht!

Dus vooruit voor dit recht. Maar blijft steeds aan 't roode vaandel g'hecht.

De geestdrift is onbeschrijflijk. De Gaermarkt ziet zwart van 't volk.

Onder de ingangpoort hangt een breëde banderolle waarop de gentsche socialist Procureur welkom heeten in hun midden.

De vergadering.

De groote zaal is eivol. Iedereen staat recht en bij het verschijnen van gezel Procureur, brengen de vrienden hem eene lange ovatie.

Gezel Ansele verzoekt stilte en zegt: « Vrienden, het gentsche volk heeft Procureur naar de statie begeleid toen hij heeft zijne reis ondernam, het hem ook plechtig afgehaald.

De stoet van heden avond bewijst dat de gentsche werklieden onze onderneming goedkeuren, dat wij aan hunne eischen en wenschen hebben voldaan door onze vriend naar Argentina te sturen.

Het wordt dus nogmaals bewezen dat wij de eenige ware en waardige vertegenwoordigers zijn der werklieden. (*Toejuichingen*).

Maar eene Partij die dergelijke vreedzame stoeten kan inrichten kan meer. Zij kan als zij wil de macht en het recht oververven dat ons toekomt. (*Toejuich.*)

Gij zijt nu zeer talrijk. Zult gij even goed opkomen wanneer wij u de toekomstige week op eene ernstige vergadering zullen uitnoodigen om het verslag van onzen vriend te hooren? (*Ja, ja!*)

Goed zoo, lang willen wij nu niet spreken. Welkom aan onzen vriend Procureur in naam der Partij (*Bravo*).

Het woord is aan Pol.

Gezel Procureur is zeer heesch, door het vele spreken en daarbij vermoeid. Hij bedankt de vrienden en aanziet de manifestatie als eene hulde gebracht aan « *Vooruit* », die het initiatief nam een zijner leden naar Zuid-Amerika te sturen om er de maatschappelijke toestanden te bestudeeren. (*Toejuichingen*).

Mijn persoon heeft geen recht op uwen dank, maar indien ik er recht op had, dan ware de betooging van heden avond eene dankbetuiging honderd maal grooter dan die waarop ik aanspraak zou mogen maken. Ik heb een plicht volbracht, zie daar alies.

Iets wil ik u zeggen, vrienden. Ik ben er fier op te zeggen dat ik socialist was toen ik vertrok, maar indien ik het niet of maar half geweest ware, dan zou mijne reis voor mij den laatsten twijfel doen verdwijnen omtrent de waarheid onzer spreuk: « *Zonder socialisme geene redding voor het volk.* » (*Donderende toejuichingen.*)

Ik keer dus terug, versterkt in mijne socialistische gevoelens, en op mijne beurt noodig ik u uit de eerstkomende vergadering bij te wonen, waar ik zoo getrouw mogelijk verslag mijner zending zal geven.

En nu tot maandag, vrienden. (*Toejuichingen, Leve gezel Procureur!*)

Gezel Van Beveren vraagt aan de vrienden om gezel Procureur naar huis te vergezellen. De gebuurte der Puinstraat is verlicht en daar moet het feest van heden eindigen. Maandag allen op post, Vrienden.

De stoet werd opnieuw gevormd en met muziek aan 't hoofd trok men naar de Puinstraat, alwaar gezel Procureur werd verwacht door zijne talrijke familie.

De geburen der Puinstraat, die een hulde wilde brengen aan hunnen gebuurjongen, hadden ter dier gelegenheid hunne huizen, alsook het lokaal der Vrije Bakkers verlicht.

In zijne woning werden hem verscheidene geschenken, waaronder zijn portret en een album, door geburen en vrienden aangeboden, en menig gelegenheids-gedicht werd door kinderen voorgelezen.

De volgende telegram werd ons gister avond uit Brussel gezonden:

« De brusselsche socialist nemen van harte deel aan de manifestatie, om den terugkeer van gezel Procureur te vieren. » Wij betreuren ten sterkste door de begrafenisplechtigheid van onzen vriend Abel Wart belet te zijn geweest eene delegatie te sturen.

« *De schrijver van den Landelijken Raad der Belgische Werklieden-Partij.* »

» DEFNET. »

